

MILJENKO MAROTTI

DISKRETN O
DIGITALNO

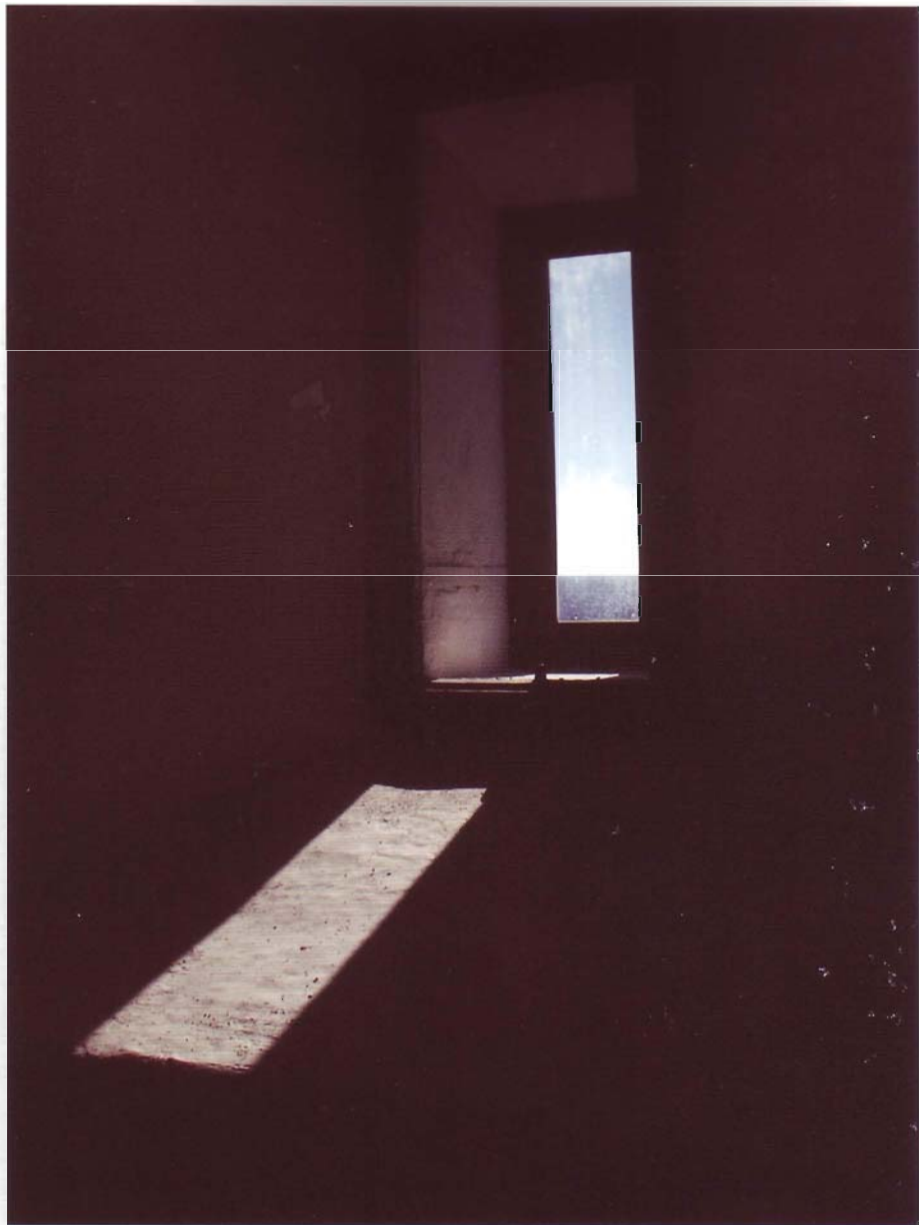
GALERIJA CENTAR • ZADAR 2002.

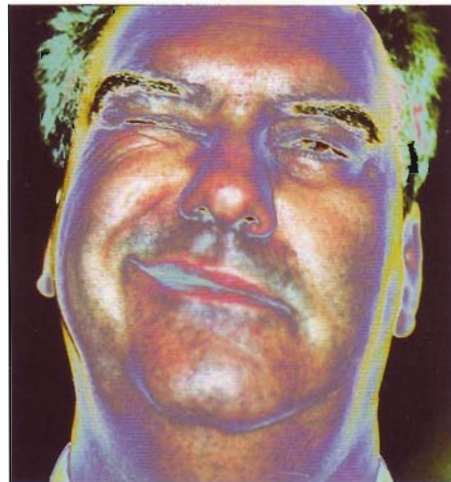
"Mirujući promatrati ljeti poslije podneva potez bregova na horizontu ili granu koja baca sjenu na onoga koji se odmara, to znači udisati auru tih bregova, te grane" - rekao je glasoviti tumač revolucionarnih promjena u tehnici reprodukcije Walter Benjamin, po kojemu je pronalazak fotografije promijenio cijeli karakter umjetnosti, i sam pojam auten-

tičnosti originala. On je dobro predvidio da će upravo fotografija uskrisiti plenerističko slikarstvo u izumiranju, a umjetničke zadatke preuzeti oko gledajući kroz objektiv. Za nas je ovdje bitna riječ *aura*, jer upravo ona daje fotografiji karakter umjetničkog, za razliku od turističke ili dokumentarne reportaže koja je samo dokazni materijal u prolaznosti i lomovima povijesti. *Aura* djeluje iznutra, i nju se ili uhvati ili ne uhvati. Tako je i zagonetka krajolika da se otvara samo onome koji zna uočiti začudne pomake koji se u njemu zbivaju. Kad gledamo fotografije Miljenka Marottija koje se ne prave u tamnoj komori nego su višestruke prerađene, prvo digitalno pa za računalom razmišljamo o prirodi njegove vizualne intervencije na fizičkoj strukturi fotografije, o vjerodostojnosti umnoživog originala koji mijenja kut opažanja i percepciju predmeta. Marottijeva intervencija nije suho tehnicistička, nego pokazuje da najegzaktnija, naizgled sofisticirana tehnika *photoshopa* može pridati magičnu vrijednost predmetima koje obuhvaća, i stvoriti auru. Bilo da je riječ o volumenima crkve u Orvietu, rajskom zelenilu Toscanne, bijeloj aureoli oko glave Krista na raspelu koja se pojavila kao čisti dobitak *procédéa*, o ostavljenim biciklima naslonjenim o raspucanu žbuku zida, o nagnutim sjenama svjetionika na krovu crkve, namjera je autora prodrijeti u nevidljivu strukturu predmeta, a pritom zadržati živu i neposrednu uzajamnost motiva koji bi inače mogli propasti ukoliko nisu prirodni ljudskoj optici. Unatoč mrežastoj čistoći i jednostavnosti tih fotografija želi se probuditi neki tajanstveni doživljaj, na vidljivome pokazati istodobno poteze nevidljivog koji ga strukturiraju, otprilike kao da na ljudskom tijelu prikažemo i otvor u čudesne konfiguracije stanica, njegovo apstraktno tkivo koje bi napravio jedan Kandinsky. Uostalom, nije slučajno da je vrhunski dijagnostičar Marotti posegnuo za takvim fotografskim *procédéom* i pokazao da svaki predmet posjeduje svoju drugu stranu, naslage sjena, *facettesa*, gušćih ili rjeđih kružića koji mu u medicini često određuju sudbinu. Ovdje su pomaci u funkciji poetike, ljepote i postavljenih umjetničkih zadataka, pa možemo ustvrditi da je već prvom izložbom Marotti sebi izborio prostor postojanosti i sugestivnosti svoga izmijenjenog svijeta.

Dražen Katunarić

DISKRETNOST DIGITALNO

Prof. dr. sci. **Miljenko Marotti** rođen je 27. veljače 1948. godine u Rijeci. Osnovnu školu i gimnaziju kao i Medicinski fakultet pohađao je u Zagrebu i diplomirao 1973. godine. Specijalist radiologije postaje 1979. godine. Radi u Kliničkoj bolnici "Sestre milosrdnice" u Zagrebu. 1997. godine izabran je za redovitog profesora iz radiologije na Stomatološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Amaterski se bavi fotografijom od studentskih dana. Član je Fotokluba Zagreb. "Diskretno digitalno" prva mu je izložba.

Urednik kataloga: Miljenko Marotti • Predgovor: Dražen Katunarić • Design kataloga: Darko Žarković • Priprema i tisak: Birotisak d.o.o., Zagreb

Naklada: 100 komada

